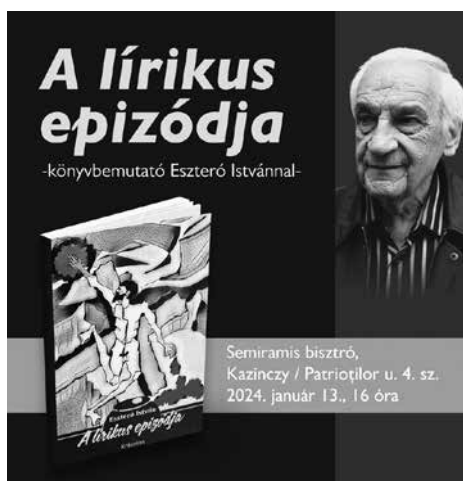

A sorsom a világmindenség egyik epizódja

Eszteró István temesvári költő volt a *Várad* folyóirat legutóbbi író-olvasó találkozásának vendége januárban. Az irodalmi délutánt a II-es számú Adorján-palota földszintjén lévő Semiramis kávézóban tartották. A kortárs bánsági magyar irodalom doyenjével Dénes László felelős szerkesztő beszélgetett. Volt szó holnaposokról és tegnapiokról, háborúról és a szabadság útjairól, a „járványos” időkről, az alkotó világnézetéről, az elmúlásról, meg még sok minden másról.

Nagy megtiszteltetés a holnaposok és tegnapiosok és mai alkotók városában lenni – kezdte mondandóját Eszteró István. Megemlékezett néhány néhai bihari költőtársáról, akikkel együtt szerepelt a *Hangrobbanás* című 1975-ös versantológiában.

A vendég ezután beszélt legutóbbi, *A lírikus epizódja* című verseskötetéről, a címválasztásról, az egymáshoz lazán fűződő versciklusokról, az egyik-másik költeményben föllelhető intertextualitásról. Mint mondta, úgy érzi, Ady

városában nehéz megközelíteni Ady Endre költészetét intertextuális formában. *A lelkes rajongó ódája* című verséről megjegyezte: ez az óda az internetes világ parodizálása. A tetszikelések begyűjtése egyfajta szeretetre vágyás.

A temesvári költő tavaly márciusban 82 esztendős lett. A *Születésnapomra* játékos formája, megközelítése József Attila híres születésnapos versének. Ám az ő esetében a még-élhetés kérdése vetődik föl, magyarázta ironikusan. Élet- és költősors bontakozik ki. „A költő túlélő eszköze az alkotás” – hangsúlyozta Eszteró István.

A bánági irodalmi életről, bánági költőkről, írókról is szó esett. Sokan elmentek a Béga-parti városból, hogy máshol próbáljanak szerencsét. Sokan pedig már nem alkotnak irodalmi műveket.

A lírikus epizódja című kötet borítóján Keszthelyi György költő, grafikus alkotása látható. Ennek kapcsán szóba került a menekülés, kiszolgáltatottság, krisztusi áldozatvállalás témája. Aki él és alkot, annak olykor vérzik a szíve és a keze. Mindezt sugallja, szimbolizálja a Keszthelyi-grafika. „Szeretnék átlépni magamon. A sorsom epizódja a világ-mindenségnek” – hangzott el. Ha úgy vesszük, a mindenség megannyi emberi és alkotói sorsból, sorsepizódból tevődik össze.

Dénes László kiemelte a szóban forgó Eszteró-könyvben található versek műfaji változatosságát, továbbá ezen irodalmi alkotások játékoságát, humorát és nem utolsósorban az igényes formanyelvet. A versciklusok lazán fűződnek egymáshoz. Nemegetszer úgymond átfedik egymást a versek. Eszteró István hozzáfűzte: nem tudta

őket szigorúan csoportosítani, elkülöníteni. A tematika változatos: család, háború, szabadság, szépség stb. A járványos idők is megjelennek a művekben, amikor önmagunkba is, karanténba is voltunk zárva. Erről szól például a *Más ez a húsvét a Járvány járván* ciklusból. Az *Anyám mosolya* az anyai szeretet felbecsülhetetlen értékét méltatja.

A világnézeti versek kapcsán a szabadság eszméje, lényege is szóba került. Az, hogy mit jelent álmodni a szabadságról, és mit jelent cselekedni. „Aki meg meri álmodni a szabadságot, már elindult feléje.” A költő úgy véli: tökéletes szabadság nincs, ám lényeges a szabadság felé vezető út.

A háborúról fontosnak tartotta megjegyezni: minden emberért kár, minden áldozat súlyos veszteséget jelent. Menekülő gyerekekről írta: „menj, amíg lehet”.

Tóth Hajnal